

Resum

Aquest treball d'investigació, analitza la documentació relacionada amb la història de les universitats, destacant la raó de l'existència d'objectes, espècimens i d'instruments en els mètodes d'ensenyament i d'investigació. Es divideix en dues parts, primerament es presenten les problemàtiques que han portat a moltes col·leccions a un estat d'abandonament i les propostes que s'han generat per tal de mitigar la situació. En segon lloc es realitza un estudi sobre el cas particular del Museu de Farmàcia y Plantes Medicinals de la Universitat de Puerto Rico. Es desenvolupa un diagnòstic de tota la seua estructura, passant a la implantació d'estratègies museològiques vigents per mesurar la seua efectivitat en l'entorn universitari. El que comprova que el pla museològic establert es va mantenir durant dècades al marge de la missió institucional, provocant la incomprensió i la falta d'interès de la seua comunitat universitària. Per tal de corregir-ho s'utilitzen estratègies inclusives que reconeixen el museu com una ferramenta curricular per tal de fomentar la participació activa dels estudiants, professors i treballadors. Es conclou que el museu universitari ha de reconèixer-se com un component instrumental on l'ensenyament, la recerca i el compromís social siguen prioritaris per generar experiències significatives a través del seu patrimoni i així justificar el seu espai dins de la institució universitària.

Paraules claus : museus universitaris, col·leccions universitaris, museu integral i participativa, comunicació del patrimoni.